

Teatre lliure

MEMÒRIA D'ACTIVITATS 2012

1. Activitat interna.....	5
2. Resum de dades generals	
2.1. Dades generals 2012.....	7
2.2. Dades per espectacle 2012	8
2.3. Addenda: dades temporada 2012/2013	9
2.4. Addenda: comparativa dades temporades 11/12 i 12/13.....	10
2.5. Addenda: resultats enquesta de públic.....	11
3. Programació de temporada	
3.1. Produccions pròpies	13
3.2. Coproduccions.....	20
3.3. Companyies invitades.....	32
3.4. Festival NEO (Noves Escenes Obertes).....	42
3.5. Assaigs Oberts	43
4. Programació fora de temporada	
4.1. Espectacles aixopluc	44
4.2. BCN Festival Grec 2012	45
5. Altres activitats	
5.1. Col·loquis	47
5.2. Concerts al Foyer.....	47
5.3. Activitats a l'entorn de <i>Quitt</i>	47
5.4. Taller <i>Companyia K</i>	48
5.5. Exposicions	48
5.6. Publicacions.....	48
6. Servei educatiu.....	49
7. Apropa cultura.....	50

1 ACTIVITAT INTERNA

L'any es va iniciar amb una considerable incertesa. Tal com es va posar de manifest en la reunió de la Junta de govern celebrada el 13 de gener, l'única cosa que estava clara era la disminució de les aportacions per part de totes les administracions, però sense que fos possible en aquell moment concretar-les, atesa la pròrroga pressupostària en què s'estava. La direcció va plantejar la necessitat de saber de manera urgent quina era la perspectiva per tal de prendre decisions per a la resta de la temporada i pel que feia a la programació de la temporada següent. En la mateixa reunió es va informar de l'estat de la licitació per a l'adjudicació del bar-restaurant de l'edifici de Montjuïc i es va aprovar la renovació de les pòlisses de crèdit habituals, remarcant el fet que si cap administració ingressava en els propers mesos la liquiditat podia acabar-se l'abril-maig. D'altra banda, es van agrair a la representant de l'Ajuntament diverses millores (possibilitat d'aparcar a la plaça Margarida Xirgu i de fer el gir al carrer Lleida) i s'informà de la firma d'un conveni amb el CoNCA en relació a l'aportació a l'organització del Festival NEO.

A la reunió de junta del 9 de març, el director informà dels espectacles que havia calgut eliminar de la programació anunciada, deixant el mes de juny sense activitat per tal d'aprofitar-ho per a una renovació de part del sistema d'aire condicionat. Es van debatre les condicions amb què el festival Grec havia de poder utilitzar les instal·lacions i es va decidir fer una reunió específica per resoldre el tema. També es va informar i ratificar l'adjudicació del servei de bar-restaurant a l'edifici de Montjuïc a Mondo Arraval S.L., que ja havia començat a actuar. S'aprovà el procés d'adjudicació del nou aparell climatitzador i la seva instal·lació, delegant en el subdirector la contractació. El punt central, però, fou la formulació del pressupost anual tant ordinari com d'inversions, amb la concreció de les aportacions de la majoria d'administracions, quedant pendent la del Ministeri de Cultura, per la qual cosa se n'ajornava l'aprovació formal a la següent junta de govern. A proposta de la representant del Ministeri s'acordà també que la plantilla i el seu estat s'incorporés a la documentació pressupostària.

En la reunió de junta del 13 d'abril es ratificà la informació que s'havia rebut respecte a la dimissió sobtada presentada pel subdirector, Oriol Ferrer, i el nomenament per substituir-lo per la senyora Clara Rodríguez Serrahima. En conseqüència, s'aprovà la revocació de poders del titular dimisit i l'atorgament a la seva substituta. Pel que fa al tema pressupostari, s'informà de la concreció de les aportacions (ordinari i inversions) per part del Ministeri de Cultura, se n'aprovà la formulació, decidint sotmetre'l al següent Ple del Patronat. També s'informà de l'estat de tresoreria i dels primers cobraments de les administracions, tanmateix insuficient per assegurar el funcionament ordinari, de manera que el representant de la Diputació es va oferir per gestionar el pagament immediat de l'aportació d'aquesta entitat per afavorir la liquiditat. També s'informà de l'estat de l'adaptació dels estatuts de la Fundació a allò disposat en la reforma del codi civil i que es preveia tenir-ho enllestit per a la data màxima del 31 de desembre. El director va recordar que en aquella data també acabava el període validesa del contracte-programa en vigor.

El 15 de juny següent se celebraren successivament les reunions de la Junta de govern i del Ple del Patronat. En la primera, s'informà de l'aprovació d'una llei de modificació del Codi civil que resolvia el problema que ens afectava de les incompatibilitats en els patrons de les fundacions, per la qual cosa ja es podia enllestir la reforma dels estatuts. El director va fer

l'avançament de la temporada 2012-2013, que es va aprovar, i també ho foren el tancament de l'exercici 2011 i la memòria d'activitat. També s'aprovà la licitació del manteniment informàtic del nou servei de venda d'entrades, conjuntament amb el Teatre Nacional de Catalunya i el Mercat de les Flors, delegant la contractació en la Sotsdirectora. En la subsegüent reunió del Ple del Patronat, a més de l'aprovació estatutària de la liquidació i memòria de l'exercici anterior, la revocació i atorgament de poders, s'informà de la següent temporada i també de les gestions per a la reforma dels estatuts de la Fundació, que comportarien una reducció del nombre de patrons i altres canvis en el seu règim de funcionament.

Per diverses circumstàncies d'agendes i també de precisió d'elements objectius, la Junta de govern no es va reunir en els quatre mesos següents, tot i que els contactes entre la direcció de la Fundació i els representants de les diverses administracions foren sovintejats i la decisió de no convocar l'òrgan de govern es va prendre tothora amb l'aquiescència dels seus components. La següent reunió, doncs, se celebrà el 15 de novembre, i en ella s'informà dels tràmits i calendari dels nous estatuts de la Fundació, dels quals es lliurà un esborrany per tal que fossin analitzats i esmenats, si calia, pensant en una aprovació a la següent reunió, per tal de sotmetre-ho al Ple del Patronat. Es van fer un seguit d'observacions, d'ordre tècnic i polític, per tal que fossin traslladades a l'autor de l'esborrany i que les estudiés i, en el seu cas, incorporés abans de sotmetre'l als serveis jurídics de les diverses administracions. També s'examinà una primera proposta de pressupost per al 2013, amb previsió de diversos escenaris. Finalment, es va aprovar la licitació dels serveis de manteniment energètic i la instal·lació de la nova refredadora amb un contracte mixt de serveis que inclogui l'amortització de la màquina, i es delegà la contractació en la sotsdirectora.

Finalment, el 12 de desembre es tornà a reunir la Junta de govern, en la qual la representació de la Generalitat va ser exercida pel senyor Jordi Cabré. S'informà de la convocatòria del Ple del Patronat per a la setmana següent, per tal d'aprovar els nous estatuts, sobre els quals informà el senyor Raimon Bergós, assenyalant les esmenes que havien estat incorporades a petició dels serveis jurídics de les administracions, aclarint diversos dubtes i anotant noves aportacions. A continuació, el director informà de les previsions per al 2013 i que, un cop aclarides les possibles aportacions de les administracions, l'única manera de quadrar els números era realitzar un Expedient de Regulació Temporal d'Ocupació (ERTO) durant els mesos de juny a agost per a tots els treballadors de la Fundació, que, tot i així, no soluciona plenament el dèficit, que caldrà acabar d'ajustar en fer la proposta formal del pressupost per al 2013.

La reunió del Ple del Patronat es produí el següent 18 de desembre, amb el tema principal de l'aprovació dels nous estatuts fou precedit per l'anunci d'un seguit de baixes voluntàries i renúncies per part d'alguns patrons vitalicis, per tal de facilitar la renovació del Patronat, que en el futur tindrà menys integrants. A continuació foren aprovades les esmenes als estatuts i la seva integració en una nova redacció. S'informà de la marxa de la temporada, amb bons resultats d'ocupació i un èxit remarcable del projecte Aixopluc a joves companyies i també de les previsions per al 2013, incloent la possibilitat d'haver de realitzar l'ERTO. Finalment, s'aprovaren les qüestions de tràmit habitual.

2 RESUM DADES GENERALS

2.1 DADES GENERALS 2012

RESUM GENERAL 2012	MONTJUÏC	GRACIA	TOTAL
Produccions pròpies	4	4	8
Coproduccions	7	6	13
Invitades	4	6	10
Total produccions	15	16	31
Total funcions	233	179	412
Total aforament	68.338	35.804	104.142
Total assistència	39.797	31.853	71.650
Percentatge d'ocupació	58,24%	88,96%	68,80%
Ingressos (sense IVA)	456.907,00 €	404.828,17 €	861.735,17 €

ALTRES ACTIVITATS	
Assaigs oberts	3 produccions / 6 funcions
Sessions adaptades per a persones amb disminució visual i auditiva	3 produccions / 3 sessions
Sessions en català sobretitulades en castellà i anglès	3 produccions / 22 funcions
Col·loquis	12 col·loquis
Exposicions	3 exposicions
Publicacions	4 programes artístics

2.2 DADES PER ESPECTACLE 2012

LLIURE DE GRÀCIA	funcions	aforament	ocupació	Ingressos*	percentatge
Ī	6	1.183	661	9.096 €	55,87%
Cartes. La retirada	1	199	199	2.520 €	100,00%
Hedda Gabler	25	4.957	4.918	64.188 €	99,21%
Espiadimonis	9	1.854	972	7.115 €	52,43%
Cartes d'amor	1	199	199	2.583 €	100,00%
Cartes. Dalí i Lorca	1	224	224	2.573 €	100,00%
La nostra classe	9	1.791	1.778	18.963 €	99,27%
La nuit juste avant les forêts	3	480	480	6.360 €	100,00%
En la luna	5	995	968	9.788 €	97,29%
Els jugadors	52	10.332	9.609	134.056 €	93,00%
Schubertnacles humits	6	1.122	1.122	12.040 €	100,00%
Pàtria	22	4.767	4.618	63.731 €	96,87%
La rara anatomia dels centaures	4	796	529	2.938 €	66,46%
Ivan i els gossos	6	1.194	943	7.170 €	78,98%
Juicio a una zorra	17	3.383	3.309	47.890 €	97,81%
Grimègies	12	2.328	1.324	13.818 €	56,87%
TOTAL GRÀCIA	179	35.804	31.853	404.828,17 €	88,96%

LLIURE DE MONTJUÏC	funcions	aforament	ocupació	Ingressos*	percentatge
Persèfone. Variacions mortals	7	3.521	773	10.559 €	21,95%
Quitt. Els irresponsables...	29	11.861	8.613	116.544 €	72,62%
Cartes. L'exili	1	410	410	4.228 €	100,00%
Cartes impertinents	1	390	337	2.921 €	86,41%
Buchettino	33	1.650	1.581	10.963 €	95,82%
Cartes des de Tahrir	1	435	174	519 €	40,00%
Un bosc de cames	16	2.208	1.680	10.843 €	76,09%
Coriolà	35	15.225	7.421	81.564 €	48,74%
Lava	33	1.650	1.245	7.793 €	75,45%
FESTIVAL NEO	13	1.272	1.195	4.235 €	93,95%
Cesc Gelabert V.O. +	9	2.268	1.521	17.210 €	67,06%
Songs of wars I have seen	2	1.006	741	4.306 €	73,66%
El montaplatos	7	3.304	3.146	44.057 €	95,22%
30/40 Livingstone	16	8.048	4.469	58.127 €	55,53%
Aventura!	30	15.090	6.491	83.038 €	43,02%
TOTAL MONTJUÏC	233	68.338	39.797	456.907,00 €	58,24%

TEATRE LLIURE	funcions	aforament	ocupació	Ingressos*	percentatge
TOTAL TEATRE LLIURE	412	104.142	71.650	861.735,17 €	68,80%

*sense IVA

2.3 ADDENDA: DADES TEMPORADA 2012/2013 (a 10/06/13)

LLIURE DE GRÀCIA	funcions	aforament	ocupació	ingressos *	percentatge
Pàtria	22	4.767	4.618	63.731 €	96,87%
La rara anatomia dels centaures	4	796	529	2.938 €	66,46%
Ivan i els gossos	10	1.990	1.552	12.541 €	77,99%
Juicio a una zorra	17	3.383	3.309	47.890 €	97,81%
Grimègies	12	2.328	1.324	13.818 €	56,87%
Blackbird	23	4.577	4.066	54.523 €	88,84%
Memoria europea - Strindberg 1	1	199	199	1.681 €	100,00%
Memoria europea - Strindberg 2	1	199	199	1.721 €	100,00%
Memoria europea - Buchner	2	398	279	1.466 €	70,10%
Memoria europea - Weiss	2	398	297	1.902 €	74,62%
L'onada	28	5.530	5.530	67.249 €	100,00%
L'estranger	22	4.378	4.194	49.746	95,80%
Hedda gabler **	18	3.582	2.783	33.976	77,69%
Memoria europea - II República	3	597	475	3.282	79,56%
TOTAL GRÀCIA	165	33.122	29.354	356.464,00 €	88,62%

LLIURE DE MONTJUÏC	funcions	aforament	ocupació	ingressos *	percentatge
Songs of wars i have seen	2	1.006	741	4.306 €	73,66%
El montaplatos	7	3.304	3.146	44.057 €	95,22%
30/40 livingstone	16	8.048	4.469	58.127 €	55,53%
Aventura!	30	15.090	6.491	83.038 €	43,02%
Los hijos se han dormido	6	3.018	2.422	30.359 €	80,25%
Un bosc de cames	11	1.518	1.163	6.444 €	76,61%
La reina de colors	14	1.554	1.051	5.172 €	67,63%
Dispara / agafa tresor / repeteix	26	13.078	4.909	44.578 €	37,54%
Smiley	21	3.066	2.770	22.894 €	90,35%
La vida es sueño	10	7.140	7.140	101.088 €	100,00%
Lava	27	1.383	1.174	6.598 €	84,89%
Cartes impertinents	1	332	296	2.413 €	89,16%
Els feréstecs **	48	16.506	16.029	250.798	97,11%
TOTAL MONTJUÏC	219	75.043	51.801	657.459,00 €	69,03%

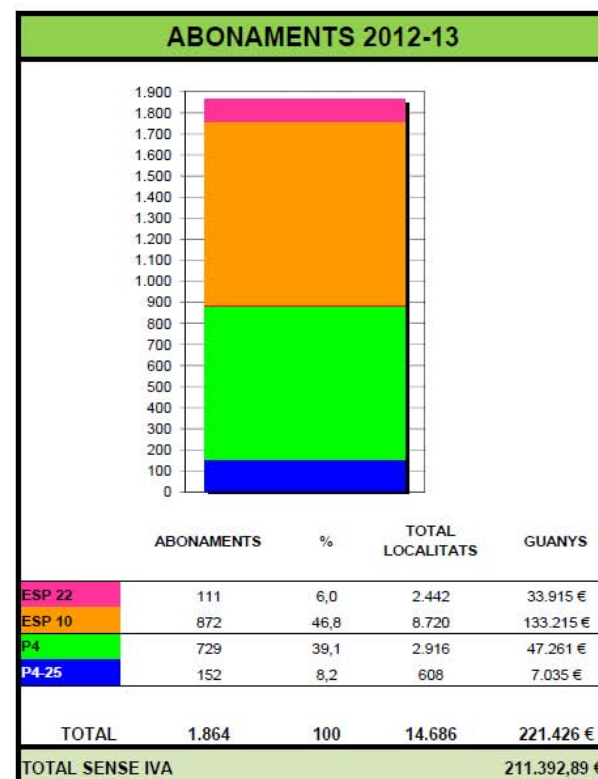
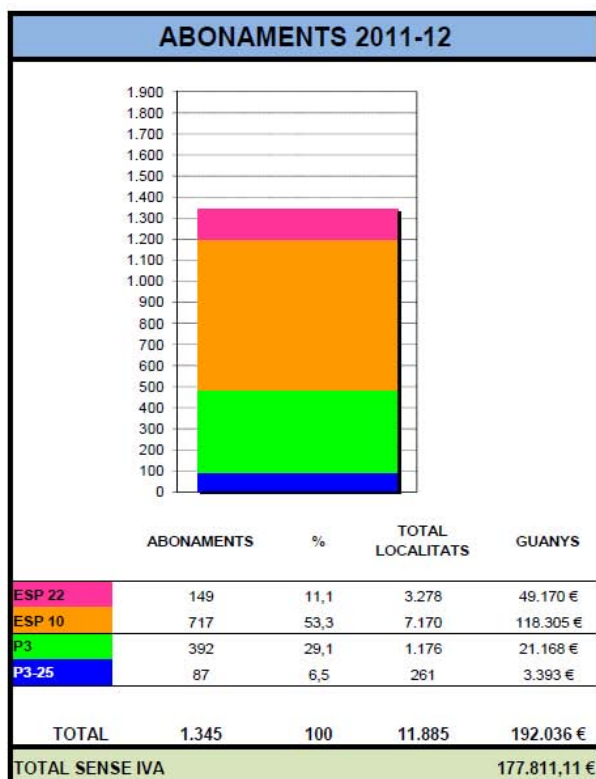
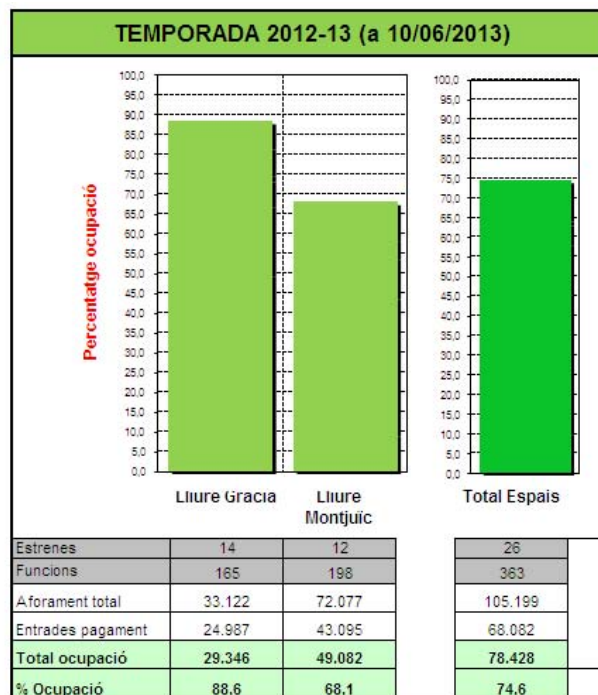
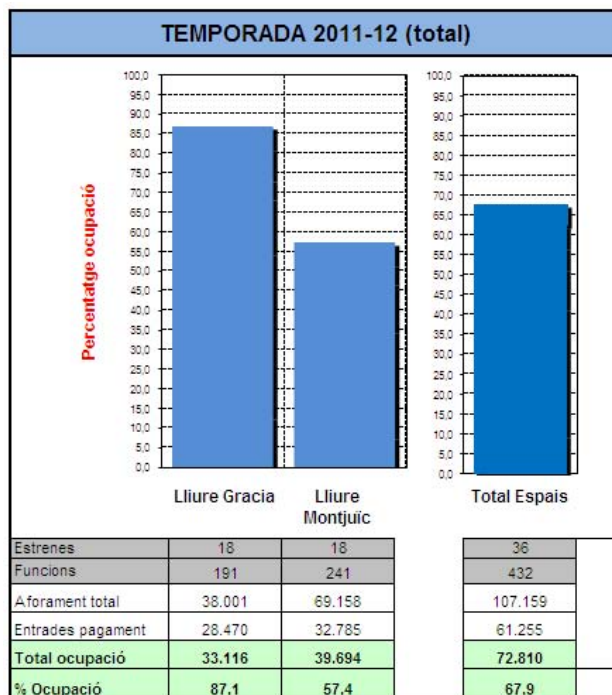
TEATRE LLIURE	funcions	aforament	ocupació	ingressos *	percentatge
TOTAL TEATRE LLIURE	384	108.165	81.155	1.013.923,00 €	75,03%

ABONAMENTS	total	entrades/ab	entrades total	ingressos *
ABONAMENT 22	111	22	2.442	(veure total)
ABONAMENT 10	872	10	8.720	(veure total)
PASSI 4	729	4	2.916	(veure total)
PASSI 4 -25 ANYS	153	4	612	(veure total)
TOTAL ABONAMENTS	1.865	40	14.690	211.392,89 €

* sense IVA

** pendent 6 funcions

2.4 ADDENDA: COMPARATIVA TEMPORADES 11/12 | 12/13

2.5 ADDENDA: RESULTATS ENQUESTA DE PÚBLIC

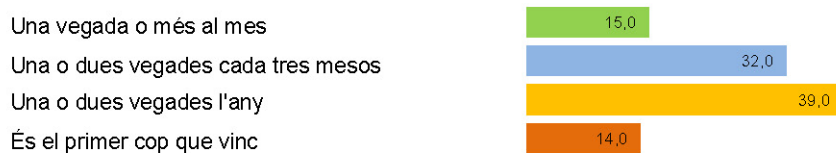
Enquesta realitzada durant les funcions d' **Els ferèstecs** al vestíbul del Lliure de Montjuïc (total enquestats: 225)

RESULTATS ENQUESTA FERÉSTECES

1. Amb quina freqüència vas al teatre?

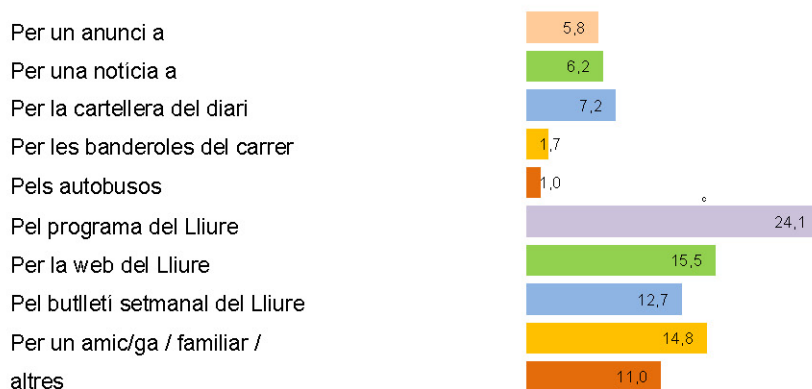
2. I al Lliure de Montjuïc?

3. I al Lliure de Gràcia

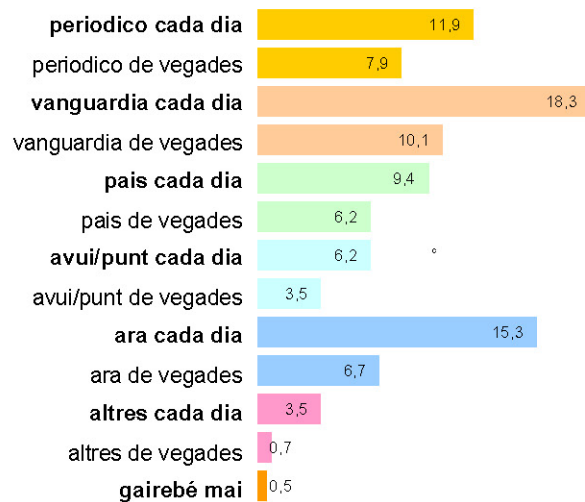
4. Podries dir el mitjà o mitjans pels quals t'has assabentat d'aquest espectacle?

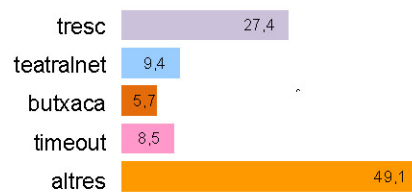
5. Com valora la difusió que fa el Lliure de la seva programació

6. Amb quina freqüència llegeixes premsa diària?

7. Llegeixes publicacions o webs especialitzades en teatre o culturals?

8. Coneixes el web del teatre lliure?

9. Coneixes els abonaments de temporada del lliure?

10. Quina valoració fas de la programació del Lliure d'aquesta temporada?

11. Coneixes el butlletí setmanal del Lliure?

3 PROGRAMACIÓ DE TEMPORADA

3.1 PRODUCCIONS PRÒPIES

CARTES. LA RETIRADA

coordinació i direcció PAU CARRIÓ

Gràcia / 3 de gener / Temporada 2011 - 2012

producció **Teatre Lliure**

“La proximitat dels intèrprets a la sala de Gràcia sumada a les sucoses intimitats que revelen les cartes i al nivell dels autors i sobretot dels actors que les interpretaran, són quatre esquers irresistibles. (...) La narració de l'exili i la deportació descrits per persones anònimes o pels intel·lectuals que la van patir, són els arguments de les següents cites.”

Laura Serra, Ara

CARTES. L'EXILI

coordinació i direcció PAU CARRIÓ

Montjuïc / 10 de gener / Temporada 2011 - 2012

producció **Teatre Lliure**

“El paisatge dels exilis interiors i exteriors de catalans il·lustres va prendre vida ahir a la nit a la Sala Fabià Puigserver del Teatre Lliure en les veus de Núria Espert i Josep Maria Flotats. Tots dos van desplegar la força interpretativa que demanava aquesta sessió del cicle Cartes Lliures a l’entorn de la Guerra Civil espanyola. La paraula del que es van veure forçats a deixar la pàtria per dur una existència no desitjada, a conviure amb el dolor, la nostàlgia i la impotència, va fer posar la pell de gallina a un sala plena de gom a gom. (...) Particularment emocionants van ser alguns passatges d’Espriu recitats a duo, amb El meu poble i jo («Beviem a glops aspres vins de burla / el meu poble i jo. Escoltàvem forts arguments del sabre / el meu poble i jo») i amb el final de M’han demanat que parli de la meua Europa: «Que no sigui decebedora la nostra esperança / que no sigui escarnida la nostra confiança / així molt humilment ho demanem».”

César Pérez Rosell (Foro por la memoria)

CARTES IMPERTINENTS. MARIA AURELIA CAPMANY

coordinació i direcció PAU CARRIÓ

Montjuïc / 7 de febrer / Temporada 2011 - 2012

producció **Teatre Lliure**

“L’espectacle és un excel·lent homenatge reivindicatiu. En aquestes cartes es vessa tanta ironia que la intel·ligència s’hi mostra gairebé tirànica. Si la impertinent temàtica és el feminisme, aquesta presenta una lluita mordaç, gairebé en solitari, d’una ment preclara. Pau Carrió deixa l’espai gairebé buit. Al damunt, una pantalla projecta fragments de l’entrevista que Montserrat Roig va fer a Capmany. Sobrietat magnífica, text immillorable. No hi ha actriu comparable a la Sardà, la seva capacitat de connexió amb el públic és única, i la seva comprensió dels textos, sempre perfecta, dóna el sentit just, irònic o tràgic, al que interpreta. Qui pot negar-li la gràcia infinita, l’elegància i la desimboltura, el domini de l’espai escènic? Només hi faltava la proximitat de Gràcia. En fi, una delícia impertinent que valdria la pena recuperar.”

Joaquim Armengol (El Punt Avui)

EL LLIURE DELS NENS

BUCHETTINO

a partir del conte homònim *Le petit Poucet* de CHARLES PERRAULT adaptació CLAUDIA CASTELLUCCI direcció CHIARA GUIDI
SOCIETAS RAFFAELLO SANZIO

Montjuïc / del 17 de gener al 12 de febrer / Temporada 2011 - 2012

producció Teatre Lliure

“La Societas Raffaello Sanzio és una companyia contundent. Claudia Castellucci, germana de Romeo Castellucci, busca que els espectadors sentin la por, per poder gaudir millor del “luminós” final feliç. A escena, només una actriu (Alba Sola) que a través de la veu ha de transmetre des de l’horror de quan l’ogre mata els seus fills fins a la sensibilitat dels pares que abandonen els set fills al bosc. Fora de la caixa, els tècnics convoquen un espai sonor que situa el públic enmig de l’acció.”

El Punt Avui

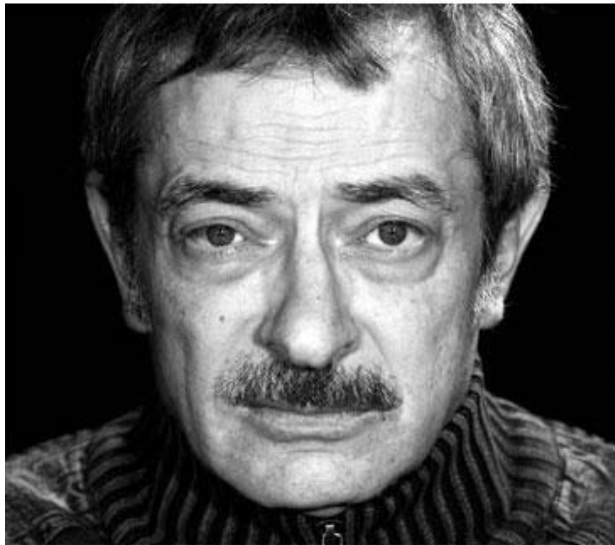
“A simple vista la mecànica és senzilla: els nens s’abrigaran als llits i es disposaran a escoltar el conte, i a mesura que l’actriu (Alba Sola) vagi parlant la gran habitació es convertirà en una caixa de ressonància, ja que des de fora, invisibles, els tècnics del teatre reproduiran els sons propis dels esdeveniments narrats: efectes especials per viure el conte en primera persona. «La manta es converteix en una cuirassa que els protegeix mentre són al llit», apunta Guidi, que lamenta que la societat actual hagi allunyat els nens dels contes tradicionals.”

El Mundo

CARTES D'AMOR. JAMES JOYCE A NORA BARNACLE

coordinació i direcció PAU CARRIÓ

Gràcia / 14 de febrer / Temporada 2011 - 2012

producció **Teatre Lliure**

CARTES. SALVADOR DALÍ I FEDERICO GARCÍA LORCA

coordinació i direcció PAU CARRIÓ

Gràcia / 28 de febrer / Temporada 2011 - 2012

producció **Teatre Lliure**

CARTES DES DE TAHRIR

coordinació i direcció PAU CARRIÓ

Montjuïc / 13 de març / Temporada 2011 - 2012

producció **Teatre Lliure**

IVAN I ELS GOSSOS

de HATTIE NAYLOR direcció PAU CARRIÓ

Gràcia / del 21 al 25 de novembre - noves funcions: 18 i 25 de gener i 1 i 8 de febrer / Temporada 2012 - 2013

producció **Teatre Lliure**

"Ivan i els gossos és un bon conte que exposa la crueltat de l'ésser humà i, molt per sobre, la situació de les classes més febles a la Rússia actual, tot i que ens recordi, i molt, els ambients que descrivia Charles Dickens."

Santi Fondevila (ARA)

"La revelació de Pol López es va produir fa dos anys, dirigit per Julio Manrique, fent de Bobby, un dels dos protagonistes d'American Buffalo: esplèndid. La consagració, abans d'ahir: gairebé tots drets, els espectadors que omplien el Lliure de Gràcia aplaudien amb entusiasme i amb braves i crits d'aprovació la seva actuació a Ivan i els gossos. (...) Pau Carrió ha guiat Pol López en un procés ple de subtils vocals i gestuals. Aquest és un d'aquells espectacles on es fa evident l'estreta complicitat entre l'interpret i el director, que va més enllà de la disciplina del primer i l'autoritat del segon."

Joan Anton Benach (La Vanguardia)

"Una apoteòsica estrena. La màgia del teatre s'ha instal·lat fins demà (només) al Lliure de Gràcia. I no perquè hi hagi cap truc. Actor, text i emoció, simplement, es barregen d'una manera excel·lent a Ivan i els gossos, el monòleg que dirigeix Pau Carrió i que interpreta Pol López, [que] aquí es doctora cum laude en un teatre tan emblemàtic com és el Lliure de Gràcia. (...) Aquest jove actor té carisma, en el seu cas s'hauria de parlar d'àngel, per omplir ell sol l'escenari, amb prou feines ajudat per un enorme plàstic fosc. Carrió dirigeix amb delicadesa i tacte una història explicada en un efectiu flashback que ens trasllada als carrers de Moscou. (...) Sis funcions no semblen suficients per a un muntatge necessari, imprescindible, pel que explica i per com ho explica. Malgrat els condicionants de les programacions tancades, faria bé Pasqual de buscar al més aviat possible un forat per a aquest conte que és més que un «fons d'armari» d'un teatre, com el director artístic el va definir per presentar-lo. És un vestit de gala; modest, però gran. Una petita joia."

Jose Carlos Sorribes (El Periódico)

3.2 COPRODUCCIONS

PERSÈFONE. VARIACIONS MORTALS

direcció **JOAN FONT**
COMEDIANTS

Montjuïc / del 15 de desembre al 8 de gener / Temporada 2011 - 2012

coproducció **Teatre Lliure, Comediants, Centro Dramático Nacional i el Txékhov Festival Internacional de Teatre (Moscou)**

“El muntatge, concebut com un pseudomusical, és original: en sorprèn l’esperit cabareter, amb un brillant multinstrumentista en directe, Ramon Calduch, que signa una treballada partitura. (...) Àngels Gonyalons –amb una veu preciosa, digna de la seva fama d’estrella del musical– encarna amb força i misteri la muller d’Hades. L’acompanyen quatre «comediants» d’enorme talent, sobretot a l’hora d’actualitzar els codis de la «commedia dell’arte» en una vetlla hilarant amb vídues, amants i hereus airats.”

Miguel Ayanz (La Razón)

“Àngels Gonyalons demostra el seu talent vocal (llàstima que només interpreti solos), projeccions que embolcallen molt aconseguides de Banzai Studio, diverses intervencions especialment gracioses de Laia Piró i una música amb ressons de moltes altres i tres temes inspirats.”

Javier Vallejo (El País)

“La protagonista canta molt bé, la música no està malament, les màscares i alguns elements d’atrezzo són magnífics i l’escenografia és suggerent, amb una al·lusió contínua a les portes ben aprofitada i una escala més aviat desaproveitada.”

Miguel Verdú (Guía del ocio)

HEDDA GABLER

de HENRIK IBSEN direcció DAVID SELVAS

Gràcia / del 25 de gener al 19 de febrer / Temporada 2011 - 2012

coproducció Teatre Lliure, CAER - Centre d'Arts Escèniques de Reus i Teatro de La Abadía

“El conjunt actoral crea una 'Hedda Gabler' compacta, en un espectacle de gairebé dues hores, però impossible de desconnectar per part dels espectadors, que es posa al dia amb els mòbils, els SMS's en una pantalla, la banda sonora, la projecció dels crèdits per no deixar de banda la influència cinematogràfica i fins i tot amb ressonàncies del boom de novel·la negra que ha arribat recentment dels països nòrdics —qui li ho havia de dir al mateix autor—, però sempre resseguint el fil d'una arquitectura teatral que Henrik Ibsen va deixar ja tan rodona al segle XIX que ni el tret final de Hedda Gabler del segle XXI i el grafit de sang als vidres aconseguen desmuntar. (...) el probable exhauriment de localitats d'aquesta 'Hedda Gabler' recomanaria començar a pensar en una reposició més endavant, a Gràcia o fins i tot pujant a Montjuïc.”

Andreu Sotorra (Clip de teatre)

“La revisada visió del personatge i del drama, situant-lo en un àmbit actual diferent del d'Ibsen, sembla feta a mida d'una desinhibida Laia Marull, que s'entrega sense reserves al seu rol.”

César López Rosell (El Periódico)

“[Laia Marull] ha dit que Hedda té quelcom de sonada i és ben cert que tal com se'ns presenta és carn de consulta psiquiàtrica o psicològica sense restar-li, però, credibilitat. La calidesa de la posada en escena, el to col·loquial de les relacions entre els personatges amagant els petits drames de cadascun.”

Santi Fondevila (Time Out)

“David Selvas sembla abordar la seva posada en escena a partir de la d'Ostermeier. Un espai escènic equivalent – diàfan, funcional i amb finestres que donen a un paisatge molt casa enmig del bosc de Mies van de Rohe–, encara que menys acabat perquè aquí els Tesman encara s'hi estan instal·lant, acull aquest drama intens amb naturalitat i bon ritme. (...) Un muntatge que comença molt bé i que guanya, a més, amb la incorporació de personatges i l'acumulació d'esdeveniments.”

Begoña Barrena (El País)

QUITT. ELS IRRESPONSABLES SÓN EN VIES D'EXTINCIÓ

de PETER HANDKE direcció LLUÍS PASQUAL

Montjuïc / del 26 de gener al 26 de febrer / Temporada 2011 - 2012

coproducció Teatre Lliure i Centro Dramático Nacional

“Quin plaer tornar a sentir la veu teatral de Peter Handke! (...) El repartiment és immillorable. Un treball descomunal el d'Eduard Fernández, que ha de torejar amb torrents de text i interpreta Quitt com a un emperador boig i un boxador contra les cordes, entre Calígula i Jake la Motta. (...) Un muntatge, més que oportú, oportuníssim per a aquests temps d'espoli desaforat.”

Marcos Ordóñez (El País, Babelia)

“Encertada i desoladora. Una comèdia negra i alhora una tragèdia brillant. I profètica. No sembla escrita ahir sinó avui. I encara continua avançada a l'actualitat. I sembla que parli d'un futur gens encoratjador. Així es va desplegar ahir a la nit, en la seva estrena al Teatre Lliure de Montjuïc, Quitt. Els irresponsables són en vies d'extinció. I va acabar amb un gran aplaudiment i bravos.”

Justo Barranco (La Vanguardia)

“Un exclusiu repartiment: Eduard Fernández (Quitt), Andreu Benito, Jordi Bosch, Lluís Marco, Boris Ruiz i Jordi Boixaderas s'aferren al no-res per ensenyar l'esquelet de la seva impotència i és gràcies a ells i a una exquisida direcció d'actors que l'espectador, interpel·lat directament, pot eludir el risc de perdre's pels racons de la paraula.”

Santi Fondevila (Ara)

“Dues hores de refulgències teatrals, com en els bons temps (...). Una excel·lent interpretació sota la direcció de Lluís Pasqual, d'una enorme agilitat i brillantor, i un espai escènic magnífic dissenyat per Paco Azorín, amb un element pop, la Q lluminosa, que sembla inspirat en Copi.”

Joan Anton Benach (**La Vanguardia**)

“Hi tenim la perfecció distant de Jordi Boixaderas, un grotesc i discordat Jordi Bosch, la mesura d'Andreu Benito, la naturalitat cinematogràfica d'Eduard Fernández, el clown Boris Ruiz, l'esforçat Lluís Marco, la correcció callada de Míriam Iscla i l'esclat de Marta Marco. És un muntatge vacil·lant, exigent i gens complaent. Aneu-hi!”

Joaquim Armengol (El Punt Avui)

ESPIADIMONIS

de RAMON GOMIS DE BARBERÀ direcció IBAN BELTRAN

Gràcia / del 23 de febrer al 4 de març / Temporada 2011 - 2012

coproducció Teatre Lliure, CAER - Centre d'Arts Escèniques de Reus i La Troca Produccions Artístiques

“L’ajustada direcció d’Iban Beltran aconsegueix fer emergir de l’aparent simplicitat del drama, el dens pòsit de vivència que s’hi amaga. Alba Pujol ofereix una interpretació vívida i neta (...), Elena Fortuny dibuixa una Verònika que recorda la Petra von Kant de Fassbinder (...), Muntsa Alcañiz sap conferir a l’Àngels la discreció pròpia d’una secretària eficaç (...) i Joan Anguera (...), el professor que sembla a mercè de les dones que l’envolten. (...) Una bona ocasió per retrobar la penetrant dramaturgia de Gomis.”

Francesc Massip (El Punt Avui)

“Iban Beltran, el director d’Espiadimonis, ha resolt amb total eficàcia la necessitat que tenen de conviure en un únic espai escènic (Sebastià Brosa) dos àmbits domèstics ben allunyats l’un de l’altre. (...) En el guiatge dels intèrprets ha fet també un bon treball; sobresurt la sobrietat de Joan Anguera i l’apassionada i segura actuació d’Alba Pujol, un i l’altra en l’esplèndida companyia de Muntsa Alcañiz i, a una discreta distància, d’Elena Fortuny.”

Joan Anton Benach (La Vanguardia)

“La posada en escena, d’una elegància extrema basada en el moble noble i el parquet d’aigües, ha posat èmfasi en el perfil de cadascun dels personatges i ha extremat el treball actoral de cadascun d’ells. L’espectador assisteix, doncs, a un exercici escènic del qual té la paella pel mànec l’actriu Alba Pujol (en el paper de la manipuladora jove doctora Ela) amb la seva ingènua i també oportunista partenaire Verònika (Elena Fortuny), sota la manipulació i la devoció a parts iguals de la secretària Àngels (Muntsa Alcañiz) i el professor Jové (Joan Anguera), un personatge que diuen que ratlla ja els setanta anys, amb una filla absent.”

Andreu Sotorra (Clip de teatre)

EL LLIURE DELS NENS

UN BOSC DE GAMES

autoria i direcció JORDI PALET I PUIG
CIA. TAAAT - FARRÉS BROTHERS I CIA.

Montjuïc / del 28 de febrer al 25 de març / Temporada 2011 - 2012

coproducció Teatre Lliure i TAAAT - Farrés brothers i cia.

“La trajectòria de la companyia Farrés Brothers en la creació d'espectacles per als primers espectadors és una de les més solvents d'aquesta primera dècada de segle XXI. (...) El bosc, espai mític de la literatura universal, pren forma en aquest muntatge entre els parells de grans cames —arbres en clau de gènere fantàstic— per on es perd la petita Guida, sense saber on és el seu pare, i on troba la Caputxeta —una senzilla bossa vermella—, el llop ferotge —una crinera de peluix— i un cavaller salvaprinceses que cavalca a l'om d'una de les grans cames convertida en cavall. (...) Un tractament poètic i una sensibilitat lingüística en tot el text que no només arriba amb fluïdesa i riquesa als petits espectadors sinó que els respecta també com a espectadors amb criteri.”

Andreu Sotorra (Clip de teatre)

“Jordi Palet ha sabut dirigir els actors proporcionant-los eines de seguretat, confiança i fantasia. Esmentar la dolça eficàcia d'Ada Cusidó que assumeix un rol comodí durant la funció, teixint personatges, obrint camins de transició entre una escena i l'altra, sense perdre credibilitat i afegint il·lusió en cada una de les cartes que ha de jugar. Mariona Anglada i la seva tendresa ens fa lliscar per aquesta història en primera persona i ens fa participar no només com a públic de cada sensació de la protagonista. Pep Farrés és paternal com a pare, se li nota l'ànima protectora contínua sobre el conte.”

Ana Jarque (Artezblai)

CORIOLÀ

de WILLIAM SHAKESPEARE adaptació lliure i direcció ÀLEX RIGOLA

Montjuïc / del 8 de març al 15 d'abril / Temporada 2011 - 2012

coproducció **Teatre Lliure, EL CANAL - Centre d'Arts Escèniques Salt/Girona**

"El repartiment, amb els seus peròs i retalls, està molt bé, però Carreras juga en una altra lliga i et deixa clavat a la butaca: potència absoluta, no pots deixar-lo de mirar. (...) Broda un treball puríssim, nascut d'una rigorosa economia de recursos i admirablement pautat per Rigola. Bravo!"

Marcos Ordoñez (El País, Babelia)

"L'altra nit, els espectadors de la Sala Fabià Puigserver eren una foto fixa en 3D: ningú ni res no es movia del grup, tothom pendent del discurs dels intèrprets. Algun cop, quan Rigola els posa tots ells a primera línia de l'escena, asseguts en un rengle de cadires, recordava la fórmula de la desapareguda Escola d'Art Dramàtic Adrià Gual i del brechtisme allixonador que hi abocava Ricard Salvat.."

Joan Anton Benach (La Vanguardia)

"El muntatge que Àlex Rigola va estrenar a Salt i que ha recalat al Lliure de Montjuïc és també un triomf, perquè el seu Coriolà és un Joan Carreras que aconsegueix, per una banda, mantenir-se en aquesta ambigüitat, entre la maldat i l'heroïcitat, i per una altra, que percebem en ell mateix la consciència suficient com per veure'l com una víctima de la seva mare i d'ell mateix."

Begoña Barrena (El País)

"Àlex Rigola ha fet del text, cinc actes, una refundició absoluta i presenta una proposta escènica sobria, eminentment minimalista i més enunciativa que teatral que sembla buscar el ressò de les paraules, la profunditat de les idees llançades pels intèrprets al públic, cara a cara. (...) (...) Un text i unes paraules de rabiosa actualitat."

Santi Fondevila (Time Out)

"Àlex Rigola s'ha mantingut fidel a si mateix. Ha condensat les més de tres hores de l'original de Shakespeare i ha reduït a vuit la vintena de personatges per posar damunt l'escenari un mirall de l'actualitat. (...) Completa així la trilogia romana de Shakespeare, amb un altre moment brillant en la seva trajectòria."

Antoni Ribas Tur (Ara)

"Àlex Rigola es proposa amb aquest muntatge de Coriolà analitzar la relació del poder amb el poble, i explorar fins a quin punt un sistema com la democràcia no ha estat ja amortitzat. (...) El pensament crític està segrestat pels poders polític i econòmic, a través de l'educació i dels mitjans de comunicació, de manera que el poble no raona i escull mediatitzat i amb les vísceres. És això democràcia? No està essent el sistema corcat des de dins? Estem abocats a l'autoritarisme?"

Dani Chicano (El Punt Avui)

EL LLIURE DELS NENS**LAVA****direcció MARTINE DECROOS, PHILIPPE VAN DE VELDE, BRENDA BERTIN
STUDIO ORKA**

Montjuïc / del 17 d'abril al 13 de maig / Temporada 2011 - 2012

coproducció **Teatre Lliure i Imaginart**

“Lava’ és una creació original de la companyia belga Studio Orka que s’inscriu al cicle ‘El lliure dels nens’ i que narra la història de tres geòlegs que treballen en la construcció d’un aparcament subterrani on troben per casualitat una maleta habitada per un petit animal. Amb l’ajut d’una minicàmera, els geòlegs s’endinsen quinze metres sota terra i descobreixen uns curiosos éssers diminuts en una recerca arqueològica en viu i en directe que demana la participació activa dels més petits i la complicitat entre els espectadors i els actors.”

Europa Press

EN LA LUNA

autoria i direcció **ALFREDO SANZOL**

Gràcia / del 28 de març a l'1 d'abril / Temporada 2011 - 2012

coproducció **Teatre Lliure i Teatro de La Abadía**

"En la Luna, l'espectacle que acaben d'estrenar a La Abadía, és "com abans, però millor que abans", que diria Pirandello; una panòplia dels seus coneixements, un disc doble (15 peces, 15) que per la seva varietat temàtica i tonal fa pensar en el Blanc dels Beatles, i en Vida y color, aquell àlbum de cromos que va alegrar la infància de molts nens de la Transició. O en una antologia de relats: si no hagués optat per l'esquetx dramàtic, Sanzol hauria estat un formidable autor de contes, mig Roald Dahl mig Pere Calders. (...) Correu a La Abadía: veureu un espectacle intel·ligent i subtil, que parla de tots nosaltres, que diverteix i emociona. Sanzol ho ha tornat a aconseguir: En la luna és una mostra suprema de teatre popular que no remarca les pròpies intencions i que mai subestima el seu públic."

Marcos Ordóñez (Babelia, El País)

"L'Alfredo Sanzol director sap trenar la ironia, la mesura en el detall i un punt líric a la desembocadura de la funció, que transcorre sobre una bella escenografia lunar d'Alejandro Andújar. Els actors, tots afinadíssims en un registre de seriositat d'època sota el qual es transparenten els elements satírics, es multipliquen encertadament en els diferents personatges reunits en aquest retaule jovial de fons greu".

Juan Ignacio García Garzón (ABC)

"A En la Luna, com en anteriors obres de Sanzol, la memòria es fila a través d'una estructura de petites obres, de sketches enllaçats amb una velocitat vertiginosa i gran domini de l'espai i el temps escènic; connecta de seguida amb el públic. Aquesta és una de les condicions que sostenen el teatre d'Alfredo Sanzol i l'il·luminen: l'empatia amb l'espectador. (...) En tots, un punt de crueltat que talla el somriure. Sanzol ha adquirit un major compromís, paraula desprestigiada que no és res més sinó aplicar a la història la consciència."

Javier Villán (El Mundo)

"Sanzol és un Hergé teatral: amb quatre línies clares dibuixa caricatures que resulten tan certes i eloqüents com els retrats fotogràfics agafats per atzar. Té el do de la síntesi i una oïda absoluta per la parla del carrer: els seus diàlegs respiren una veritat enlluernadora. A més, és un gran director d'actors. (...) Amb aquesta funció, Sanzol puja uns quants graons d'una gambada: si algun empresari privat s'hi anima i els seus intèrprets poden, En la Luna s'eternitzarà en cartell."

Javier Vallejo (El País)

ELS JUGADORS

autoria i direcció PAU MIRÓ

Gràcia / del 19 d'abril al 20 de maig i del 6 de juny a l'1 de juliol / Temporada 2011 - 2012

coproducció Teatre Lliure i EL CANAL - Centre d'Arts Escèniques Salt/Girona

“L’obra és una de les millors comèdies que han corregut la cartellera. Esclar que compta amb un dels millors repartiments que puguem imaginar en el nostre teatre. Els jugadors és un goig de sensibilitat i una funció destinada a conrear el favor del públic. Que vostès en gaudeixin.”

Santi Fondevila (Time Out)

“Aquesta nit, quan he sortit del Lliure de Gràcia després de veure Els jugadors, he tingut la poc freqüent sensació d’haver assistit a l’estrena del que serà un clàssic. (...). Perquè aquesta obra de Pau Miró és, realment, excepcional. La direcció és mil·limetrada i els quatre actors (Andreu Benito, Boris Ruiz, Jordi Boixaderas i Jordi Bosch) broden els seus personatges.”

Andreu Gomila (Time Out)

“Tres raons per veure Els Jugadors, de Pau Miró, al Lliure de Gràcia: text, direcció i actors. (...) [Miró] creua quatre biografies mediocres amb la fantasia d’un musical de Las Vegas –amb el cançoner de Dean Martin– i l’adrenalina d’última oportunitat d’un projecte de vida que es podria titular Rufufú. (...) Un drama amb la superfície de paper d’estrassa i el fons de paper de vidre que treu el millor d’un afinat quartet protagonista.”

Juan Carlos Olivares (Ara)

“Al Teatre de Salt va aplaudir amb entusiasme l’estrena d’Els jugadors, una comèdia escrita a contracorrent dels temps incerts que es viuen avui dia. (...) Poques vegades una obra de les dimensions discretes d’Els jugadors – quatre intèrprets, 90 minuts– ha tingut el privilegi d’un repartiment tan brillant. Atesa la caiguda de les vendes, Benito, Boixaderas, Bosch i Ruiz són capaços de convertir la millor guia immobiliària en una gran tragèdia. Imagino com serà el seu triomf al Lliure quan s’instal·lin allà a l’abril.”

Joan-Anton Benach (La Vanguardia)

“Un joc magnífic. Pau Miró teixeix un paral·lelisme estilitzat entre els jocs de taula i el gran joc, el de la vida. No hi més informació que la necessària, ni una voluntat de sobrietat excessiva; les cartes de cada jugador, per seguir amb el símil, es van revelant quan toca, ni abans ni després; els diàlegs queden compensats i la mesura zona natural. (...) El que s’apunta com a drama es torna comèdia i, al so d’una cançó, es converteix en musical. (...) I és que l’ombra del Rat Pack, dels Ocean’s Eleven i dels Reservoir Dogs plana de tant en tant sobre els actors i el públic.”

Begoña Barrena (El País)

CESC GELABERT V.O. + GELABERT AZZOPARDI COMPANYIA DE DANSA

Montjuïc / del 24 de maig al 3 de juny / Temporada 2011 - 2012

coproducció **Teatre Lliure i Gelabert Azzopardi Companyia de Dansa**

“Gelabert organitza racionalment l’obra com un ventall físic i emocional que esdevé un autèntic catàleg en si mateix. Entre la somniosa poètica mental de Foix i la vitalitat callada de Mompou, entre l’ofici corporal mesuradíssim de Gerhard Bohner i el desfici per donar forma a les idees i interpretar-les segons els moment i l’energia del cos, la dansa de Gelabert comunica més que mai.”

Joaquim Noguero (La Vanguardia)

“L’obsessió mesurada pel raonament, cuidada de modes passatgeres i alimentada amb l’estudi tenaç de totes les seves vessants és l’essència creativa de Cesc Gelabert. Sens dubte, Gelabert és part de la nostra cultura i les seves obsessions són el nostre plaer.”

Bàrbara Raubert (El Punt Avui)

SCHUBERTNACLES HUMITS

creació, text i direcció **CARLES SANTOS**

Gràcia / 26, 27, 29, 30, 31 de maig i 1 de juny / Temporada 2011 - 2012

producció **Teatre Lliure, EL CANAL - Centre d'Arts Escèniques Salt/Girona i el CAET (Centre d'Arts Escèniques de Terrassa)** en coproducció amb el **Théâtre de l'Archipel**

“Cada estrena de Carles Santos és una sorpresa. Cada espectacle és una aventura visual i sonora a la qual el creador de Vinaròs ens convida des d'una llibertat creativa, des d'una independència imaginativa que només tenen aquells que han estat tocats per la genialitat i que no sucumbeixen, com la resta, a les carícies enverinades del seu propi talent.. (...) Schubertnacles humits és un dels espectacles més ombrívols, lúgubres, d'un Santos que després d'haver fet tant camí segueix tan increïblement lliure com al principi.”

Santi Fonddevila (ARA)

“Després de l'espectacular Chicha Montenegro Gallery pot semblar un espectacle petit, una mena de divertimento, però la personalitat de Schubert, la seva música –que és l'altre gran personatge de l'obra–, per l'especial veu interna que conté, demana un cert tipus de recolliment escènic. No obstant això és un muntatge amb moments molt sorprenents, alguns d'una bellesa impensada, i d'altres d'una provocació il·limitada. De fet, no sabria dir si tot plegat és un homenatge a l'altaveu, embolcallat per la delicadesa musical de Schubert; o bé, un homenatge a Schubert amplificat per un altaveu pompós i altisonant. (...) Ho fan amb l'humor irreverent i incommensurable de Carlos Santos.”

Joaquim Armengol (El Punt AVUI)

“La capacitat de fabular de Carles Santos és il·limitada. Acaba d'estrenar a Salt Schubertnacles humits. El músic treu a passejar el voyeur que crea fantasies eroticomusicals i que és capaç d'unir Schubert amb les humitats d'urinari. Un altaveu, que oculta el personatge absent (Josep Ferrer), presideix l'escena. En sorgeixen la Simfonia inacabada, els sons de l'orina quan cau, surrealistes textos en off i els protagonistes d'una orgia melòmana. Santos interpreta a duo una sonatina amb la violinista Cati Reus asseguda a les seves espatlles. Dolors Ricart (la directora sense orquestra) brilla a l'esquetx de la música que no se sent però es veu i Queralt Albinyana, en les seves expressives aparicions. Desbordant deliri.”

Jose Carlos Sorribes (El Periódico)

“Ja ho veuen, fruit de la galopant imaginació de l'artista va néixer l'espectacular i insòlita aliança entre Schubert i la diüresi (...) Les interpretacions de Cati Reus són una autèntica delícia; la música que no se sent però que es veu, un gag extraordinari a càrrec de Ricart, propietària d'una pantomima exquisida i les intervencions d'Albinyana, exemple d'expressivitat, són valuosos al·licients complementaris de la proposta.”

Joan Anton Benach (La Vanguardia)

PÀTRIA

autoria i direcció JORDI CASANOVAS

Gràcia / del 18 d'octubre a l'11 de novembre / Temporada 2012 - 2013

producció Teatre Lliure i EL CANAL - Centre d'Arts Escèniques Salt/Girona

“Jordi Casanovas demostra, de nou, tenir ambició. Pàtria és una peça complexa que manté la tensió durant dues hores des del primer minut. La trama no té ni un moment de respir. Aquesta comèdia tràgica intenta fer un símil de com es destrueix una família senzillament feliç a canvi d'uns ideals socialment compromesos i emocionalment patriòtics. I de com la traïció apareix en el revers de la sinceritat.”

Jordi Bordes (El Punt/Avui)

“L'interessant és que la força que empeny aquest personatge a qüestionar el sistema es basa en una gran mentida, en una construcció mítica propiciada pel rancor d'una mare. Una proposta valenta en la seva lúcida decepció.”

Juan Carlos Olivares (ARA)

“Pàtria és un drama enaltidor d'un eventual triomf polític exposat amb una elementalitat innocent. (...) El text tal vegada més ambiciós de Jordi Casanovas.”

Joan Anton Benach, (La Vanguardia)

“Pàtria es va començar a gestar molt abans d'aquest brot col·lectiu d'independentisme, però pels molts punts de trobada amb la situació política actual a Catalunya, sembla com si l'hagués escrita la setmana passada.”

Begoña Barrena (El País)

“Què diantre té aquesta obra per despertar una acollida tan unànime i entusiasta? (...) Jordi Casanovas sembla anticipar-se sobre l'escenari a la més rabiosa actualitat. Però, entre aquesta rabiosa actualitat i l'obra del jove dramaturg hi ha una diferència notable: al teatre, tot és mentida. (...) L'obra de Casanovas és duríssima amb la classe política catalana, però també, atenció, amb els mitjans de comunicació o, si es vol, amb un cert tarannà comunicatiu.”

Joan de Sagarra (La Vanguardia)

“La peça té paral·lelismes amb l'actualitat però va molt més enllà de l'independentisme. (...) L'espectador és interpel·lat i participa en la reflexió de l'obra. Els intensos debats al final de la funció donen fe de l'interès suscitat per la proposta.”

César López Rosell (El Periódico)

3.3 COMPANYIES INVITADES

İ.

**concepció BLAÏ MATEU TRIAS direcció MICHEL CERDA
BARÓ D'EVEL CIRK CIE**

Gràcia / del 22 de desembre al 8 de gener / Temporada 2011 - 2012

producció **Baró d'evol CIRK cie**

“Un munt de recursos magníficament combinats serveixen per explicar la història, (...) tot plegat executat amb la precisió dels virtuoses. (...) Espectacle imprescindible.”

Dani Chicano (El Punt Avui)

LA NOSTRA CLASSE

de TADEUSZ ŚLOBODZIANEK direcció CARME PORTACELI

Gràcia / del 9 al 18 de març / Temporada 2011 - 2012

coproducció GREC 2011 Festival de Barcelona i Factoria Escènica Internacional – FEI

“Vaig anar a veure La nostra classe al Lliure de Gràcia i el trauma encara em dura. Torna al març i si creuen que són possibles les obres potents, amb rerefons, una història impressionant, uns actors convincents, una posada en escena brillant, ja poden córrer a reservar l’entrada.”

Andreu Gomila (Time Out)

“Els espectadors restem clavats a la butaca durant l’implacable cercle vital que dibuixa el commovedor muntatge. Un espectacle que encongeix el cor i remena les entranyes. I fa pensar en realitats tangibles d’aquí i d’ara mateix, quan es guanyen eleccions alimentant la xenofòbia.”

Francesc Massip (El Punt Avui)

“Una obra major respectada per la directora Carme Portaceli i un entregat treball actoral (en destaquen Albert Pérez, Xavier Ripoll i Rosa Boladeras) que podria haver estat el muntatge de referència del Grec, (...) un text que genera un impacte emocional a cada ratlla.”

Juan Carlos Olivares (Ara)

“Portaceli desenvolupa la trama amb una solidesa i una severitat determinant. (...) La nostra classe es converteix en un espectacle aclaparador per a l’espectador que es veu obligat a mantenir l’atenció durant gairebé tres hores d’interpretació (...) en un monument teatral que ens permet dirigir la mirada cap al passat per aprendre’n alguna cosa.”

Jorge Pisa (Indienauta)

LA NUIT JUSTE AVANT LES FORÊTS

de BERNARD-MARIE KOLTÈS direcció PATRICE CHÉREAU i THIERRY THIEÛ NIANG

Gràcia / 22, 23 i 24 de març / Temporada 2011 - 2012

coproducció Comédie de Valence - Centre Dramatique National Drôme-Ardèche, Centre National de Création et de Diffusion Culturelles de Châteauvallon

“El desig d’amor que habita aquest home que Romain Duris fa existir no només gràcies a la bellesa de la seva cara d’estranger, sinó encarnant les paraules de Koltès amb una potència impressionant. (...) Ell parla, i el que diu ho reps a la cara, sens dubte molt més directament que fa trenta anys, quan encara es podia tenir l’esperança que tot canviaria.”

Fabienne Darge (Le Monde)

“Patrice Chéreau ha triat enquadrar el text amb una precisió quirúrgica, a la llum dels neons de la realitat gèlida d’una sala d’urgències buida. (...) Al seu llit d’hospital, el nostre heroi. (...) Per a Koltès, que sap que al teatre no hi ha més fora de quadre que el públic, l’adreça a un desconegut només té sentit si es dirigeix a cada un dels espectadors.”

Patrick Sourd (Les Inrockuptibles)

“És el revoltat que no vol la fàbrica, no, la fàbrica no, sinó poder crear un ‘sindicat a escala internacional’. (...) És la crida al no, al rebuig del que t’apallissa, un missatge àmpliament polític que ressona estranyament un dijous de vaga general. Atzar que podia només satisfer el Chéreau polític. Un Chéreau que se’n surt perfectament en la direcció de l’actor.”

Mireille Rossi (La Dauphiné)

SONGS OF WARS I HAVE SEEN

text GERTRUDE STEIN música HEINER GOEBBELS direcció musical ERNEST MARTÍNEZ IZQUIERDO direcció escènica JORDI PRAT I COLL
BCN216

Montjuïc / 10 i 11 d'octubre / Temporada 2012 - 2013

producció **bcn216**

“Goebbels demana que, si és possible, tots els músics siguin dones i si hi ha homes que es quedin en la fosca, i així tots els textos són recitats per les instrumentistes. (...) De tant en tant, com a respir, entre tanta música funcional hi ha meravellosos fragments d'estil barroc. En realitat, és un concert espectacle i un dels esdeveniments musicals més satisfactoris que he vist darrerament.”

Jordi Maluquer (El Punt)

“Hi ha concerts que no n'hi ha prou amb escoltar-los, s'han de veure. i si darrere del programa hi ha un compositor d'una vocació tan teatral com Heiner Goebbels, encara més. Això va passar a L'Auditori de Barcelona amb la interpretació de Songs of Wars I Have Seen. (...) Goebbels subratlla els textos amb una música eclèctica i sense complexos que barregen fragments de Matthew Locke amb passatges atonals, apunts de jazz i seqüències minimalistes. la versió del grup bcn216 va ser convincentment evocadora.”

Juan Carlos Moreno (Ritmo)

“Una obra que eludeix el naturalisme ingenu, que juga amb la mixtura de gèneres i que aposta per una emotiva superposició de nivells de lectura sovint contradictoris. (...) Entre recitat i recitat (les paraules no són mai cantades), la música comprèn tots els estils imaginables i compleix totes les funcions possibles: de la descripció a l'evocació simbòlica, de la representació a la personificació, etc. (...) Que no vinguin més guerres!, però que vinguin, si us plau, més propostes com aquesta.”

Josep Barcons (RMC)

“El de la novetat sempre és un espai de bondat que ajuda el coneixement, posa en alerta la reflexió i ens relaciona més amb el món. En aquest cas, una visió femenina o de dona, la que ens dona l'escriptora Gertrude Stein al seu llibre Guerres que he viscut, del qual el compositor Heiner Goebbels ha extret consideracions i pensaments. (...) Goebbels ha construït un llenguatge musical senzill, centrat en melodia i ritme d'acord amb l'esperit irònic, contemplatiu, crític o purament colorista dels textos. (...) Bona feina de l'orquestra, que ha treballat amb eficàcia i concentració.”

Jorge de Persia (La Vanguardia)

EL MONTAPLATOS

de HAROLD PINTER direcció ANDRÉS LIMA
ANIMALARIO

Montjuïc / del 23 al 28 d'octubre / Temporada 2012 - 2013

producció **Animalario**

“Andrés Lima firma una direcció molt cuidada, des de la paraula fins al gest més íntim, i Alberto San Juan i Guillermo Toledo ofereixen una gran interpretació. La sobrietat de la posada en escena i el continu moviment dels personatges omplen un text que segueix funcionant encara que el nonsense dels protagonistes resulti reiteratiu. El montaplatos mereix una visita al Lliure.”

Santi Fondevila (ARA)

“Gran vetllada al Matadero: San Juan i Toledo un altre cop junts, colze amb colze, a El montaplatos de Pinter, la nova i magnífica entrega d'Animalario. (...) El montaplatos (1960) és la peça de Pinter que s'acosta més a les estructures del teatre de l'absurd: una premissa esbojarrada que es desenvolupa com un teorema. La seva influència va ser enorme, incalculable. Va marcar ritmes dramàtics (els staccatos de Mamet) i va arribar, trenta anys després, al neocinema negre: des de Tarantino (els diàlegs de Travolta y Jackson a Pulp Fiction). (...) El montaplatos és una negríssima entrada de pallasos ferotges que dura una hora i vint. Excel·lentment adaptada, dirigida i interpretada (encarnada, aquesta és la paraula), amb un ritme magnífic que no decau ni un segon (...). San Juan i Toledo estan de primera. És un plaer veure junts aquest parell. Haurien de fer deu comèdies més, com a mínim. Grans aplaudiments.”

Marcos Ordóñez (El País)

30/40 LIVINGSTONE

creació i direcció SERGI LÓPEZ i JORGE PICÓ

Montjuïc / del 31 d'octubre al 18 de novembre / Temporada 2012 - 2013

coproducció **Setzefetges Associats S.L.**, Ring de Teatro i Temporada Alta - Festival de Tardor de Catalunya Girona/Salt

"Sergi López continua demostrant la seva irrefrenable vis còmica a escena (tal com ja va quedar palès en el monòleg Non Solum), ara, amb el contrast d'uns moviments reveladors del senyor cérvol, interpretat per Jorge Picó. És un exercici de clown implacable, amb contínues picades d'ullet al públic i referències evidents a personatges presumptament corruptes."

Jordi Bordes (El Punt / Avui)

"Sergi López és, en carn i os, una mena de personatge generacional com el personatge d'animació de la sèrie 'Arròs covat', aquest Xavi Masdéu, un dissenyador gràfic que ja punteja els quaranta anys i que encara no s'ha adonat que s'ha fet gran. (...) Gespa verda, gran escenari, esmerada il·luminació, bona banda sonora original, vestuari blanc de típic tenista (tant el de Sergi López com el de Jorge Picó) i casc de disseny especial amb banyes de cérvol que llueix Jorge Picó. Teatre, coreografia, mim, pista de clown i discurs (...) Noranta minuts d'espectacle que cal pair en temps real i sense badar."

Andreu Sotorra (Clip de teatre)

"La innocent aparença dels passatges amaga una exploració de la naturalesa humana y exposa indirectament aquests dubtes existencials que el teatre acostuma a acollir quan reflecteix la vida. No es aquest l'art escènic més acomodats, i els espectadors han de reflexionar a través d'una sèrie de suggerències que exhibeixen Sergi López i Jorge Picó, creadors, directors i intèrprets. (...) Suggestiu i inquietant."

Marc Llorente (Diario Información)

"Aquests dos són amics i complementaris. Sergi, el xerraire truculent, i Jorge, el mut flegmàtic. López, l'explorador boig, i Picó, la quimera imaginada. Amb 30/40 Livingstone, una faula tennístico-animalària, el duo juga la carta del burlesc i de l'absurd deixant filtrar el cinisme de la natura humana. Rere el riure provocat pel joc dels actors i per situacions hilarants, grinyolen els engranatges engarrotats de la família i de la relació amb l'altre. Ens podem desfer dels vincles de la infància? Som capaços d'escapar-nos dels models? Aquestes i altres preguntes planteja el teatre de Sergi Lopez i Jorge Picó."

Jean-Michel Collet (L'Independant)

LA RARA ANATOMIA DELS CENTAURES

de MIQUEL ÀNGEL RIERA dramaturgia i direcció PERE FULLANA
IGUANA TEATRE

Gràcia / del 15 al 18 de novembre / Temporada 2012 - 2013

coproducció Iguana Teatre, Teatre Principal de Palma, CAER - Centre d'Arts Escèniques de Reus, CAET - Centre d'Arts Escèniques de Terrassa i EL CANAL Centre d'Arts Escèniques Salt/Girona

“Una mena d'indret màgic, com de trànsit cap a qualsevol lloc real o irreal, allà on tot és creïble, on tot encaixa, i no precisament per ser un espai neutre, sinó perquè esdevé del tot acollidor. Un marc preciós, acaronat i matisat per l'excel·lent feina d'il·luminació de Toni Gómez. El conjunt esdevingué molt equilibrat, àgil i lleuger. Et manté alerta amb els constants canvis de registre dels intèrprets, distret amb els ritmes alterns que defineixen cada capítol o que fins i tot es combinen, i encisats amb la hipnòtica atmosfera que embolcalla tota la funció.”

Javier Matesanz (Diari de Balears)

“Una vegada més, Iguana se l'ha jugat, amb aquesta inquietud irrenunciable que la caracteritza, i cal saludar tant la seva valentia com la qualitat aclaparadora dels cinc intèrprets. Ple el dijous a la Sala Gran del Principal, amb la presència sobre l'escenari de la vídua de l'autor, Roser Vallès.”

Francesc M. Rotger (Diario de Mallorca)

“L'obra apunta una mica més amunt del que és habitual i és segur que no els ferirà el peu: bona direcció, bona punteria, certament. Opta per obrir les portes dels compartiments estancs que se suposa que són els diversos contes i els va entremaliejant amb una dosi més d'intel·ligència i habilitat. Aquesta és la sensació que em provocà: moltes ganes de tornar-la a veure.”

J.A. Mendiola (Diari de Balears)

“No compta l'anècdota ni l'humanisme sinó la traducció visual, l'escenografia aquí esplèndidament manejada gràcies al treball luminotècnic i les pinzellades de multimèdia. Treball brillant i madur. Humor negre, versatilitat actoral, pseudo-ingenuïtat i sobretot mitologia, encara que laica i desconcertant.”

Emili Gené (Última Hora)

JUICIO A UNA ZORRA

autoria i direcció MIGUEL DEL ARCO direcció musical ARNAU VILÀ

Gràcia / del 28 de novembre al 16 de desembre / Temporada 2012 - 2013

coproducció Kamikaze producciones i Mamáfloriana

“Sàpiguen que aquesta dona els deixarà clavats a la butaca durant setanta minuts. No, em quedo curt. Carmen Machi t’agafa pel coll des que trepitja l’escenari, et fa pujar al seu costat a les muntanyes russes i no et deixa anar, i el vertigen del viatge et dura fins molt després de tornar a posar els peus a terra, com m’està durant ara a mi quan revisc la funció. El que fa a Juicio a una zorra és art pur, és a dir, vida pura, reconcentrada i exuberant: energia, magnetisme, fascinació. Per si fes falta, volen més avisos lluminosos que diguin que tenim al davant un monstre actoral?”

Marcos Ordóñez (El País)

“I aquí tenim una Carmen Machi que desafia el pare i la mitologia, una actriu en estat de gràcia que es lliura a una confessió en què no hi ha lloc per a les llàgrimes, que la distancia, la isola del relat per no patir. El text circula meravellosament entre allò col·loquial i allò dramàtic, entre el crit enfurismat i la soledat de la derrota d’un amor fatal. Miguel del Arco demostra un alt nivell literari i teatral, molt conscient del perfil de l’actriu per a qui escriu, del seu vessant còmic, de la seva manera de moure’s, de la seva passió escènica, i prou eixerit per omplir l’obra de ressonàncies contemporànies. (...) Gran vetllada teatral.”

Santi Fondevila (Ara)

“En la modulació de la ironia i del sarcasme, Machi exhibeix els seus millors recursos. (...) L’actriu sap mostrar uns indicis etílics molt i molt lleus, i evita la fàcil barroeria de la borratxera fictícia. (...) El text de Miguel del Arco inclou una bona divulgació de la mitologia clàssica, un vivíssim llampegueig imaginatiu.”

Joan-Anton Benach (La Vanguardia)

“La proposta de Juicio a una zorra resulta, per tant, una excel·lent via perquè l’espectador més profà pugui tenir una bona lliçó de mitologia grega i pugui contemplar, a la vegada, un poderosíssim treball d’una intèrpret gran com Carmen Machi. És, sens dubte, un animal escènic que provoca unanimitat des del gran públic a l’espectador més exigent.”

José-Carlos Sorribes (El Periódico)

“La dramaturgia de Miguel del Arco juga amb intel·ligència el paper d’una Helena de Troia que reivindica la seva veu davant dels que han mentit tot escrivint la història de la guerra de Troia, que és alhora la seva pròpia història. Machi sap desdoblar-se molt bé caient del crit a la sornegueria, a la broma un punt cínica. (...) Recorre a l’ofici i no es guarda res. És generosa en la interpretació, potser un pèl massa expressiva però valenta.”

Jordi Bordes (El Punt Avui)

AVENTURA!

autoria i direcció **ALFREDO SANZOL**
T DE TEATRE

Montjuïc / del 29 de novembre al 30 de desembre / Temporada 2012 - 2013

producció **T de teatre**

“Continua la ratxa: he vist dues comèdies estupendes. La primera, Aventura!, la nova obra (en format standard, però sense perdre de vista el fulgor episòdic) d’Alfredo Sanzol i les T de teatre, al Lliure. El text, la direcció, l’escenografia i les interpretacions són d’orfebreria, i en destaca una Àgata Roca que se supera de gràcia, d’emoció i d’encant.”

Marcos Ordóñez (El País)

“Sanzol manté la seva característica ironia amable, incisiva però empàtica amb la volubilitat humana, un surrealisme costumista que sembla comptar amb la benedicció de Mihura. I segueix intacte el poder interpretatiu de T de teatre – fusta noble-, amb una actriu que en aquest espectacle destaca especialment: Àgata Roca. Ella, amb un personatge convertit en valor de canvi, concentra l’atenció amb una interpretació en què batega el drama sota la pell de la còmica.”

Juan Carlos Olivares (Ara)

“Sanzol deixa enrere amb Aventura! una bona temporada escrivint obres d’esquetxos, un estil que deixa la seva empremta en aquesta creació. I no només perquè hagi reconegut que la peça era, en principi, un episodi breu que va anar agafant vol. Totes les escenes d’Aventura! tenen prou autonomia i entitat per sostenir-se per si mateixes. (...) Un sòlid treball interpretatiu és el perfecte complement perquè Aventura! arribi a bon port. Carme Pla, Mamen Duch, Marta Pérez i Àgata Roca tornen a reunir-se amb una parella no menys solvent: Albert Ribalta i Jordi Rico. Del grup en sobresurt Roca com a Sandra, la sòcia que ha viscut a l’ombra de la resta i que ara està disposada a prendre la iniciativa, en un treball de finor i gracilitat extremes. L’actriu no només sedueix l’enamorat comprador xinès. (...) El formidable espai escènic d’Alejandro Andújar, en format de cinemascop, és una perfecta imatge que juga a favor d’Aventura!. Els personatges es mouen per l’enorme oficina, gairebé buida, un reflex de la seva pròpia existència i les seves misèries. La música original de Fernando Velázquez, no menys brillant amb aire dels 70 i gairebé de spaghetti western, exerceix de contrapunt festiu.”

José Carlos Sorribes (El Periódico)

“Sanzol ha sabut bastir un text lúcid i punyent, que retrata les pors i les inseguretats d’un grup de personatges ben representatius de la societat actual, i que a més ho ha sabut fer amb un efectiu sentit de l’humor. Amb una posada en escena dinàmica i àgil, i uns intèrprets experimentats i solvents, Aventura! és un muntatge que certament fa riure, però que amaga una reflexió profunda i agra sobre els mals que ens han portat a la crisi, i sobre les dificultats que tenim per buscar-hi sortides.”

Alfons Petit (Diari de Girona)

GRIMÈGIES

idea original TORTELL POLTRONA direcció JAUME MATEU

Gràcia / del 19 al 30 de desembre / Temporada 2012 - 2013

coproducció CAER - Centre d'Arts Escèniques de Reus i CRAC - Centre de Recerca de les Arts del Circ

"No sé ben bé per què en Tortell Poltrona fa servir aquest títol per al seu nou espectacle, però m'imagino que té a veure amb les ganes de treure ferro i no espantar gaire: no es tracta d'un espectacle qualsevol, sinó d'una deliciosa reflexió sobre la mort. (...) Poltrona, pallaso, ha aconseguit el que no em pensava: jo que creia que voldria fer-nos plorar, i el que fa en canvi és posar un nas vermell a la gran temuda. (...) Ell mateix (i un cotxet) intenta explicar el perquè de l'existència, amb un suggeriment encara més irònic: tal vegada tot és meravellosament absurd. (...) Tenim un gran filòsof, tenim un gran artista, tenim un gran pallaso. No se'l perdin, si us plau."

Jordi Cabré (El Punt)

"Grimègies és un treball sòlid i coherent que, ajustant algunes coses, pot convertir-se en el testament del millor pallaso català després de Charlie Rivel. (...) Grimègies suposarà, segur, un pas endavant en la vida artística de Poltrona. Un espectacle en què fa més por la vida real, plena d'injustícies i totalment insostenible, que la mort mateixa, un viatge que Poltrona fa content i feliç. Els textos són profunds, absurds i plens de facècies; es mostra un Tortell poc radical en les paraules, però amb una conclusió revolucionària. (...) I ja ho va dir Pitàgores, hi ha ànimes que després de la seva encarnació tenen un lloc entre els immortals."

Marcel Barrera (Avui)

"En l'espectacle, que ja s'ha pogut veure en diverses poblacions com Reus o Girona, no hi falten ni el riure ni el plor, per tractar un tema transcendental sense transcendència, amb quotidianitat i sentit de l'humor. És un muntatge que parla sobre la mort i els relleus vitals i generacionals des del llenguatge del clown."

(El 9 Nou)

"Amb Grimègies, [Poltrona] potencia l'element reflexiu i poètic del seu llenguatge artístic i, sense perdre ni un bri del candor que acompanya aquest gran pallaso, fa una crida a la necessitat de construir un món més just, en consonància amb l'esperit amb què afronta la seva dedicació a Pallassos Sense Fronteres. Ho fa desdramatitzant la mort que, en alguns moments, fins i tot sembla per moments una alternativa millor que no restar en aquest món injust i desigual."

Dani Chicano (El Punt Avui)

3.4 FESTIVAL NEO

FESTIVAL NEO

NOVES ESCENES OBERTES

Festival de creació i innovació escèniques i nous mitjans

Montjuïc / del 9 al 13 de maig / Temporada 2011 - 2012

“Els dos cims del festival han estat: el tàndem Carles Santos i Cabo San Roque amb Maquinofòbiapianolera, un brillant diàleg entre el piano de l’un i el gran teler de sons dels altres. i Antigua i Barbuda amb El circ de les penes, estimulants artefactes creats per la fèrtil imaginació de Jordà Ferré posada al servei d’una història de Josep Pere Peyró, en un feliç retorn. Una festa de sensacions i un muntatge artesanal que hauria de girar per tot el país.”

Francesc Massip (El Punt Avui)

“En un panorama de retallades brutals, el festival programat per Jordi Fondevila és una cita que cal celebrar. però Barcelona hauria de poder dir –NEO ha de produir en condicions- i hauria de poder veure i escoltar el que diuen els altres –on són Goebbels, Kondek, Kaegi o Quesne? Ens hi va convertir-nos definitivament, o no, en un raconet escènic provincià. Qui no s’arrisca, no pisca.”

Eduard Molner (Culturas La Vanguardia)

3.5 ASSAIGS OBERTS

27 de gener i 3 de febrer a Gràcia

ASSAIG OBERT SOBRE *HEDDA GABLER*

NOSALTRES NO ENS MATAREM AMB PISTOLES

dramatúrgia i direcció **Víctor Sánchez Rodríguez**

23 i 30 de març a Montjuïc

ASSAIG OBERT SOBRE *CORIOLÀ*

NOW THE FIELD IS OPEN

concepte i direcció **Eleonora Herder, Arne Köhler i Falk Rössler / Die Resilentes**

27 d'abril i 4 de maig a Gràcia

ASSAIG OBERT SOBRE *ELS JUGADORS*

MARTINGALA

dramatúrgia **Joan Yago** direcció **Israel Solà**

4 PROGRAMACIÓ FORA DE TEMPORADA

4.1 PROJECTE AIXOPLUC

LITUS / DE LA SALA FLYHARD

autoria i direcció MARTA BUCHACA

Gràcia / del 13 de setembre al 3 de novembre / Temporada 2012 - 2013

producció **Flyhard Produccions S.L.**

“Una excel·lent tragicomèdia. (...) L'autora evita en tot moment buscar la llàgrima de l'espectador: si aquesta arriba és ben bé sense forçar-la i enmig dels somriures. I transmet tota l'estona una commovedora sensació de credibilitat. Un efecte que, evidentment, no seria possible si no tingués al seu costat un brillant grup d'actors que són també col·legues de debò i del tot còmplices.”

Ramon Oliver (La Vanguardia)

“M'ha agradat moltíssim aquesta funció. Molt i molt de talent. Un retrat generacional amb un equilibri portentós d'humor i d'emoció. Un text formidable i una formidable direcció de la pròpia autora. I uns joves grans actors. Una peça rodona. L'han de veure, i s'ha de veure per tota Espanya. Immediatament.”

Marcos Ordóñez (El País)

“Litus és una obra que aposta sense por per les possibilitats que ofereixen els sentiments. No hi ha confrontació d'idees. El debat és sobre la realitat que de cop ens deixa amb les cartes a la mà i cada de pòquer. Una partida intensa i perillosa en un espai sense distància com la Flyhard. (...) Buchaca maneja amb habilitat tots els registres, equilibra les tensions, controla llàgrima i riure, utilitza bons trucs en els moments més efectius i mostra gran delicadesa en la lletra petita dels personatges. A més, s'exhibeix com una bona directora.”

Juan Carlos Olivares (Ara)

“El text funciona i Marta Buchaca ha fet una direcció d'actors impecable. Teatre sense artificis ni distraccions, i un deu per a tots els intèrprets.”

Santi Fondevila, (Time Out)

“Litus és una recomanable tragicomèdia que, a més, consolida la seva autora marta Buchaca com a una hàbil creadora de situacions emocionals límit. (...) Buchaca dirigeix el actors amb tanta eficàcia que en alguns moments és fàcil oblidar que el que veiem no és la vida, sinó teatre. No us perdeu aquesta autèntica meravella que esperem i desitgem que es converteixi en un èxit de llarga vida.”

Pep Barbany (Notodo.com)

3 D'UN GLOP

Montjuïc / del 22 de novembre al 22 de desembre / Temporada 2012 - 2013

El Teatre Lliure aixopluga la creació emergent

"Lluís Pasqual s'ha emmirallat en el teatre anglès i "la seva capacitat d'improvisació a l'hora de respondre a la realitat amb immediatesa" per tirar endavant el projecte Aixopluc. Es tracta d'obrir una sala petita ara en desús, l'Espai Lliure, a 12 col·lectius joves emergents. Del 22 de novembre al 22 de desembre, de dijous a dissabte, tres companyies presentaran tres espectacles de 15 minuts que giraran al voltant del mateix tema. Els títols dels quatre blocs que els han marcat són provocadors i d'actualitat: Propostes per al Barcelona World, Apocalipsi Maia, A sis passos del NY Times i Agafant el primer vol a Londres per servir cafès. Entre les companyies escollides hi ha noms reconeguts pel públic aficionat al teatre, com Els Pirates Teatre Marc Artigau, Blanca Bardagil, Arcàdia, La Calòrica i The Mamzelles. Per al Lliure, Aixopluc és la resposta als "temps de crisi que obliguen a reinventar-se". Ja va obrir la sala l'exitosa Litus, de Marta Buchaca, i aquesta quinzena s'hi pot veure el resultat."

Laura Serra (Ara)

Què coi és Aixopluc?

"Tres obres d'una tacada. Versàtil, immediat i directe, una oportunitat per fer taules en un format proper al cafè teatre. Així defineixen el director del Lliure, Lluís Pasqual, i els coordinadors Marc Artigau i Pau Carrió el projecte **Tres d'un glop**, que permetrà veure tres espectacles de tres companyies diferents al voltant d'un mateix tema d'actualitat els caps de setmana de novembre i de desembre. Sense respirar durant 20 minuts. Als que hi participen ni la paraula joves ni emergents els fa justícia; són valents. Les companyies han tingut un mes per muntar l'espectacle, que no pot superar els 19 minuts i 45 segons, el Guinness del temps que l'home aguanta la respiració sota l'aigua. (...) Aquest teatre jove, amb certes reminiscències al projecte de la Sala Flyhard o el Microteatro de Madrid, té interès sociològic. Què passaria si les companyies, que han treballat de forma autònoma, proposessin un mateix argument per a l'obra? Sociòlegs, se us gira feina."

Eugènia Sendra (Time Out)

4.2 FESTIVAL GREC

GREC 2012

Festival de Barcelona

Montjuïc / del 4 al 29 de juliol / Temporada 2011 - 2012

METAMORPHOSIS

de Franz Kafka direcció David Farr i Gísli Örn Gardarsson / Lyric Hammersmith / Vesturport

32 RUE VANDENBRANDEN

direcció Gabriela Carrizo i Franck Chartier / Peeping Tom

BOMBYX MORI

direcció Inbal Pinto i Avshalom Pollak

EL GRAN TEATRO DEL MUNDO

de Pedro Calderón de la Barca música Carles Santos direcció Calixto Bieito

THE MASTER AND MARGARITA

de Mikhail Bulgàkov direcció Simon McBurney / Complicite

UDOL

de Marilia Samper direcció Joan M. Segura / Q-Ars Teatre

MOLLY SWEENEY

de Brian Friel direcció Miquel Gorriz

ZERO

de Albert Boronat direcció Pep Pla

PIRATÉAME, BABY. UN CONCIERTO DE CABARET

d'Alfonso Vilallonga

PUGILATUS

d'Escarlata Circus

BOYS DON'T CRY

de Victòria Szpunberg direcció Glòria Balaña i Altimira

5. ALTRES ACTIVITATS

5.1 COLOQUIS

Durant el 2012 hem continuat oferint al públic les sessions de col·loqui amb els equips artístics després de la funció.

- col·loqui amb la companyia de **Hedda Gabler** (29 de gener de 2012)
- col·loqui amb la companyia de **Quitt** (5 de febrer de 2012)
- col·loqui amb la companyia de **La nostra classe** (11 de març de 2012)
- col·loqui amb la companyia de **Coriolà** (18 de març de 2012)
- col·loqui amb la companyia de **Els jugadors** (29 d'abril de 2012)
- col·loqui amb la companyia de **Gelabert V.O.+** (30 de maig de 2012)
- col·loqui amb la companyia de **Pàtria** (21 d'octubre de 2012)
- col·loqui amb la companyia de **El montaplatos** (26 d'octubre de 2012)
- col·loqui amb la companyia de **30/40 Livingstone** (4 de novembre de 2012)
- col·loqui amb la companyia de **La rara anatomia dels centaures** (16 de novembre de 2012)
- col·loqui amb la companyia de **Ivan i els gossos** (23 de novembre de 2012)
- col·loqui amb la companyia de **Aventura!** (2 de desembre de 2012)
- col·loqui amb la companyia de **Juicio a una zorra** (9 de desembre de 2012)

5.2 CONCERTS AL FOYER

Concerts al foyer és una tria de propostes musicals del **grup instrumental bcn216** pensada per amenitzar les estones d'espera al *foyer* de Montjuïc, abans d'entrar a veure una funció.

Aquesta iniciativa s'inclou en el conjunt d'activitats que la formació barcelonina de música contemporània realitza aquesta temporada en col·laboració amb el Lliure, i que s'inicia amb el concert inaugural ***Songs of Wars I Have Seen***.

5.3. ACTIVITATS A L'ENTORN DE *QUITT*

Durant les funcions de l'espectacle ***Quitt***, es van fer a Montjuïc tres activitats a l'entorn de la temàtica de l'obra i del seu autor, l'escriptor i dramaturg austríac Peter Handke, amb la col·laboració de **La Vanguardia** i del **Goethe Institut Barcelona**.

8/02 - Montjuïc – Taula rodona: **Handke com a escriptor políticament compromès**

15/02 - Montjuïc – Taula rodona: **L'economia té moral?**

21/02 - Montjuïc – Projectió del documental ***El jugador melancònic***, de Peter Hamm.

5.4 TALLER COMPANYIA K

Entre el 5 i el 17 de novembre al Lliure es va fer a l'Espai Lliure el **Taller per a postgraduats en interpretació Companyia K.**, sobre la novel·la homònima de l'escriptor nord-americà **William March**. Impartit per **Lluís Pasqual**, el taller va comptar amb 16 intèrprets seleccionats en col·laboració amb els **Serveis de Graduats** de les diverses escoles de teatre de Catalunya i amb l'**Associació d'Actors i Directors de Catalunya**. El treball va girar a l'entorn dels egodocuments recollits per l'autor, uns testimonis en primera persona de les paradoxes i la brutalitat de la Primera Guerra Mundial, durant la qual March mateix es va allistar voluntari per combatre amb la Marina nord-americana.

5.5 EXPOSICIONS

del 5 d'octubre al final de la temporada 2011/2012 a Montjuïc

exposició *ros ribas, fotògraf d'escena*

Exposició de l'obra fotogràfica per a teatre de **Josep Ros Ribas**, col·laborador i fundador del Teatre Lliure. Una mostra monumental de més de 35 anys d'ofici en coproducció amb el **Centro Dramático Nacional**.

del 12 de setembre al final de la temporada 2012/2013 Gràcia

exposició *una vila al cinema de josep maria contel*

Exposició de l'obra fotogràfic realitzada pel fotoperiodista **Josep Maria Contel** el 1981 durant el rodatge al barri de Gràcia de la pel·lícula **La plaça del Diamant**, de **Francesc Betriu**, una adaptació de la novel·la de **Mercè Rodoreda**.

5.6 PUBLICACIONS

programes artístics del teatre lliure

Durant la primera meitat del 2012 s'han publicat els Programes Artístics del Teatre Lliure, en les modalitats text de la funció i àlbum fotogràfic sense text. Del primer bloc han aparegut els títols següents: *Quitt*, de Peter Handke; *Coriolà*, de William Shakespeare i *Els jugadors*, de Pau Miró. I en format àlbum, *Hedda Gabler*, de Henrik Ibsen.

6. SERVEI EDUCATIU

DADES PRINCIPALS DE LA TEMPORADA

El Servei Educatiu del Teatre Lliure va portar a terme una presentació de la Programació de Temporada per a professors i gestors de centres docents el 20 de setembre del 2012, inaugurant així la temporada 2012-2013.

El Teatre Lliure ha comptabilitzat una assistència de **156 grups d'estudiants** (des de 4t. d'ESO a escoles d'adults, universitaris i estudis artístics i acadèmies d'idiomes) en els diversos espectacles de l'any 2012. El nombre d'assistents d'aquests grups va ser **5.708** en el còmput global.

Els dos espectacles que van tenir més presència de públic estudiantil van ser ***Hedda Gabler*** (**1.026** alumnes) i ***Coriolà*** (**1.070** alumnes).

D'altra banda, el Lliure ha realitzat 14 visites guiades a les instal·lacions del teatre a Montjuïc i 5 trobades teatrals amb professionals de l'escena.

La **XXV Mostra de Programes Culturals que l'Institut d'Educació de l'Ajuntament de Barcelona** organitza en col·laboració amb el Teatre Lliure es va celebrar els dies 29, 30 i 31 de maig als escenaris del Teatre Lliure de Montjuïc. Hi van participar **24 grups de 25 instituts de secundària** de la ciutat de Barcelona. Un total de 350 joves van actuar en una proposta escènica que van treballant durant el curs escolar.

7. APROPA CULTURA

Apropa cultura és un **projecte socioeducatiu** dels principals equipaments escènics de Barcelona dirigit als centres socials que treballen amb persones en risc d'exclusió social. Una experiència d'inclusió que els permet accedir a la millor programació de música, teatre i dansa de les institucions culturals que hi participen.

Apropa Cultura és la unió d'esforços de **L'Auditori**, el **Teatre Nacional de Catalunya**, el **Teatre Lliure**, el **Mercat de les Flors**, el **Palau de la Música**, l'**Atrium de Viladecans**, l'**Auditori de Girona**, el **Teatre Municipal de Girona**, el **Centre Cultural la Mercè**, la **Sala la Planeta**, el **Teatre de Salt**, **Temporada Alta**, la **Atlàntida de Vic**, el **Teatre-Auditori Sant Cugat**, el **Teatre Fortuny** i el **Teatre Bartrina de Reus**, el **Centre Cultural Terrassa**, el **Teatre Alegria**, el **Teatre Principal i Auditori Municipal de Terrassa**, **Teatre-Auditori de Granollers**, el **Teatre Municipal Cal Bolet** i l'**Auditori Municipal de Vilafranca del Penedès**, el **Teatre l'Escorxador**, l'**Auditori Municipal Enric Granados de Lleida**, el **Teatre Principal d'Olot**, la **Sala el Torín d'Olot** i l'**ICASS (Institut Català de Serveis Socials de la Generalitat de Catalunya)**, amb la col·laboració del **Departament de Qualitat de Vida, Igualtat i Esports** i de l'**Àrea de Benestar de la Diputació de Barcelona** per aconseguir l'accessibilitat a la cultura, cap a una normalització per vèncer barreres socials.

El **Teatre Lliure** es va unir al programa Apropa Cultura el setembre del 2010. Durant el 2012, van accedir al Teatre Lliure un total de **43 grups** amb un total de **1.172 assistents**.

Els espectacles que es van oferir als adults van ser:

- **Quitt** de Peter Handke direcció Lluís Pasqual
- **Hedda Gabler** de Henrik Ibsen direcció David Selvas
- **Coriolà** de William Shakespeare adaptació Lliure i direcció Àlex Rigola
- **Els jugadors** autoria i direcció **Pau Miró**
- **Schubertnacles humits** creació i direcció Carles Santos
- **Pàtria** autoria i direcció Jordi Casanovas
- **30/40 Livingstone** creació i direcció Sergi López i Jorge Picó
- **La rara anatomia dels centaures** de Miquel Àngel Riera dramaturgia i direcció Pere Fullana, Iguana Teatre
- **Ivan i els gossos** de Hattie Naylor direcció Pau Carrió
- **Aventura!** autoria i direcció Alfredo Sanzol, T de Teatre
- **Grimègies** idea original Tortell Poltrona direcció Jaume Mateu

I els espectacles infantils:

- **Bucchettino** adaptació Claudia Castellucci direcció Chiara Guidi / Societas Raffaello Sanzio
- **Un bosc de cames** autoria i direcció Jordi Palet i Puig / TAAAT - Farrés brothers i Cia.
- **Lava** direcció Martine Decroos, Philippe Van De Velde, Brenda Bertin / Studio Orka